

Sygn. akt V C 242/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant: Justyna Kądzioła

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2014 r. w Miliczu

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W.

przeciwko B. M.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

M., (...)

Sygn. akt V C 242/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w pozwie złożonym w dniu 5 maja 2014 r. wniosła o zasądzenie od pozwanej B. M. kwoty 20.660,90 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym 2.400,00 zł kosztów zastępstwa procesowego, 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 1.034,00 zł opłaty sądowej od pozwu.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwana i (...) (...) (poprzednio (...) Bank S.A.) zawarli w dniu 22 października 2008 r. umowę bankową o nr (...), na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną i jednocześnie zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona należność główna stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie. Pomimo upływu terminu wyznaczonego pozwanej do uregulowania należności, nie dokonała ona zapłaty, wobec czego w dniu 29 września 2013 r. pierwotny wierzyciel zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności, cedując na jej rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej z bankiem. Nadto strona powodowa wskazała, że zadłużenie pozwanej wynosi 20.660,90 zł, w tym należność główna 11.982,58 zł oraz

skapitalizowane odsetki w wysokości 8678,32 zł. Podniosła, że wezwała pozwaną do zapłaty, jednakże zadłużenie nie zostało uregulowane.

Pozwana w piśmie z dnia 4 lipca 2014 r. oświadczyła, że nie kwestionuje żądania pozwu i szczegółowo opisała okoliczności zaciągnięcia pożyczki oraz sposób spożytkowania uzyskanej z tego tytułu kwoty.

Na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2014 r. pozwana, ostatecznie formułując stanowisko w sprawie, przyznała fakt zawarcia z L. Bankiem umowy pożyczki na kwotę 12.000 zł oraz fakt, iż od około połowy 2010 r. zaprzestała jej spłacania. Jednocześnie oświadczyła, że nie zgadza się z żądaniem pozwu, ponieważ nie wie, w jaki sposób została wyliczona dochodzona kwota. Ostatecznie też cofnęła wniosek o przydzielenie jej pełnomocnika z urzędu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwaną (...) Bank S.A. łączyła umowa pożyczki, której pozwana nie spłaciła w całości.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 27 września 2013 r. (...) Bank (...) S.A. we W. zawarł z (...) Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym we W. umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem wyżej wskazanej umowy była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanej B. M., wynikająca z umowy nr (...) z dnia 22 października 2008 r. w wysokości: kapitał: 11.982,58 zł, odsetki 7.811,96 zł i koszty 641,59 zł.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z 27.09.2013 r. k. 6 - 9;

wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 10)

Strona powodowa w dniu 20 marca 2014 r. sporządziła pismo dotyczące zawiadomienia pozwanej o rozpoczęciu sądowego etapu dochodzenia należności

(dowód: pismo strony powodowej z 20.03.2014 r. k. 11)

W wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego wystawionym w dniu 18 kwietnia 2014 r. strona powodowa oświadczyła, że w dniu 27 września 2013 r. (...) (...) we W. nabyła od (...) Bank (...) S.A. we W. wierzytelność wobec pozwanej B. M., wynikającą z umowy pożyczki nr (...) z dnia 22 października 2008 r. Wysokość zobowiązania dłużniczki na dzień wystawienia wyciągu wynosiła łącznie 20.660,90, w tym należność główna 11.982,58 zł i odsetki w kwocie 8.678,32 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego

i ewidencji analitycznej nr S/913/159/ (...) z 18.04.2014 r. k. 5)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontradiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego radcą prawnym i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej co do konieczności podejmowania czynności procesowych, uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika.

Konstruując stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd uwzględnił jako wiarygodne dokumenty zaoficerowane przez stronę powodową.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z treści przepisu art. 509 k.c., dotyczącego umowy przelewu wierzytelności. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Powodowy Fundusz formułując żądanie w niniejszej sprawie miał zatem obowiązek udowodnienia, że przysługuje mu uprawnienie do dochodzenia należności od pozwanej z tytułu związania umową z poprzednikiem prawnym strony powodowej, z tytułu której miała uiścić dochodzona pozwem kwotę. Strona powodowa zaoficerowała jako materiał dowodowy jedynie umowy cesji z wyciągiem z załącznika, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu oraz pismo dotyczące zawiadomienia pozwanej o cesji wierzytelności.

W ocenie Sądu przedłożone przez powoda dokumenty – w świetle zarzutu sformułowanego przez pozwaną - są niewystarczające dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa zdołała wykazać jedynie, że przysługuje jej legitymacja czynna w niniejszej sprawie. W żaden sposób jednak powodowy Fundusz – wbrew ciężącemu na nim obowiązkowi – nie wykazał wysokości zobowiązania, zasad obciążenia pozwanej dochodzoną kwotą przez pierwotnego wierzyciela, daty wypowiedzenia umowy, a co za tym idzie daty wymagalności świadczenia, sposobu i okresu wyliczenia odsetek. Powołał się w tym zakresie jedynie na wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, co nie wyliczenia odsetek może zostać uznane za wystarczające, zwłaszcza w świetle orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 11 lipca 2011 r. w sprawie P 1/10, na mocy którego zostało wykluczone uprzywilejowanie dowodowe jakie posiadały fundusze sekurytyzacyjne. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu złożony w niniejszej sprawie stanowi wyłącznie dokument prywatny i nie wiąże się z nim domniemanie prawne, że stwierdzona w nim wierzytelność istnieje, co potwierdza przepis art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (tekst jedn. z 2014 r. poz. 157) W tej sytuacji brak jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonania przedmiotowego wpisu w księgach rachunkowych powodowego funduszu. Strona powodowa nie przedłożyła umowy pożyczki, na którą powołała się w uzasadnieniu pozwu, nie zaoficerowała innych dowodów potwierdzających wysokość dochodzonej kwoty, w tym odsetek. Uniemożliwia to dokonanie weryfikacji żądania przez Sąd.

Z tych względów orzeczono w pkt I sentencji wyroku zaocznego o oddaleniu powództwa w całości.

Konsekwencją powyższego jest rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt II sentencji wyroku, które znajduje oparcie w treści przepisu art. 98 § 1 k.p.c.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

M.(...)